

1.vstup: Operní pěvec Serguei Nikitine žije v Proboštově u Teplic. Narodil se v roce 1961 v ruském Novosibirsku. Ke svému překvapení až v dospělosti zjistil, že má ukrajinsko-židovské kořeny. Ve svých pětatřiceti letech se odstěhoval do Izraele, kde žil 7 let. Ted žije už 17 let v Česku. Ve svém vyprávění vzpomínal na své rodiče a dětství na Sibiři.

Tam se odesílali lidi ještě za cara a pak za komunistů taky odesílali. Můj děda hospodařil na Ukrajině, tak dědu rozkulačili, všechno sebrali, veškerý majetník a odeslali na Sibiř, tam já se narodil.

Když já jsem byl tam v Novosibirsku, tak já měl štěstí, abych měl hokejku a brusle, aby my zahráli hokej. To bylo -30, rodiče šli do práce a my do školy nešli, protože bylo -30, tak jsme šli hrát hokej. To bylo štěstí. A když mně koupili kolo rodiče, jéžíšmarjá!

2. vstup: Sergueie Nikitina k hudbě přivedla maminka. Zpíval v izraelské opeře i na světových operních scénách. Studiu hudby se věnoval také dva roky v Americe. V současné době působí v opeře Severočeského divadla v Ústí nad Labem.

Já 7 let študoval jako dirigent, ale furt zpíval, furt nějaké koncerty byly, já pracoval ve filharmonii v Novosibirsku ve sboru, taky my hodně jezdili...to rozhodnutí změnit dirigování na zpěv, to nebylo jednoduchý.

3. vstup: Pan Nikitine se v Rusku nikdy necítil svobodný.

Nic nemůžu říct, materiálně, ale furt byl nějaký tlak, furt tlačili. Např. tam byl takový Sverdlovsk, Jekaterinburg teď, pozvali mě na hostování do divadla, tak v Novosibirsku udělali všechno, abych tam nejel.

4.vstup Náš rozhovor se uskutečnil ještě před vpádem ruských vojsk na Ukrajinu v únoru 2022.

Teď za toho Putina, kterého já neznám a kterého já se bojím, tak teď tam lidi úplně zbláznili, já si myslím. A já se bojím. Já tam byl jednou z Izraele, když umřela maminka v roce 2003. No bohužel zůstal tam táta. V kontaktu, to určitě, má smart phone, whats app, komunikujeme furt.

5. vstup: Pan Nikitine se přestěhoval do Izraele hlavně kvůli rodině. Tam si velmi rychle našel práci a konečně zažíval pocit svobody.

No když my odstěhovali z Ruska do Izraele, to byla nějaká euforie, já jsem nevěřil, zůstaneme tady, že my se nemusíme vrátit, já se cítil jako na „kurortu“, jako v lázních. Ten rozdíl byl obrovský. Hlavně vztahy mezi lidmi. Ta kultura.

6. vstup: Na životě v Česku oceňuje hlavně to, že se tu může normálně bavit s inženýrem i dělníkem jako rovný s rovným.

Já jdu do hospody, my jsme se zedníkem celý večer, můžeme bavit o to to to a není rozdíl, když já mám za sebou vysokou školu, aspiranturu...a on je zedník, my se normálně bavíme jak chlapi mezi sebou. To v Rusku nebylo možné, abych já, sólista z opery, někam šel, kam chodí ti. Já nevím, to byla úplně nenávist mezi.

7. vstup: Pro dnešní mladou generaci má operní pěvec Serguei Nikitine jednu radu.

Já bych skazal jako svojim děťam, aby se učili, aby furt hledali nějaké cesty, aby to učení vás bavilo.